

In de week gelegd 23-26, 07-06-2026, Een weg uit de woestijn

Deuteronomium 8,2-3.14b-16a; I Korintiërs 10,16-17; Johannes 6,51-58

Na haar doorbraak in 2009 met *I dreamed a dream* bloeide het geluk op voor Susan Boyle (Tel. 28-05-2026). Haar vertolking werd miljoenen keren bekeken. Maar zij raakte verdwaald in het succes en ontwaakte in een woestijn. Met die woestijn zijn meer mensen bekend. Oud-minister Bert de Vries (CDA) zag zijn idealen in de politiek verdampen en verliet zijn partij. Zijn geloof verloor hij eveneens (ND 30-05-2026). In dezelfde krant stelt priester Jan Loffeld dat mensen van nu helemaal

niet ongeneeslijk religieus zijn, maar veeleer religieus onverschillig. Hij wijt dit aan de welvaart die veel mensen afleiding bezorgt. De keerzijde daarvan, zegt hij, is *eenzaamheid*. Hoe vinden wij in deze woestijn een weg naar leven?

In de eerste lezing vandaag, herinnert roerganger Mozes het volk aan de gevaren van honger en dorst in het niemandsland waar zij veertig jaar -een mensenleven!- rondtrokken. Hij wijst hen op het *manna* (brood) en het water uit een kale rots dat God hen schonk in de dorre eenzaamheid. Zo hield de heer hun *droom* levend en vonden zij hun weg naar het Beloofde Land. Waar het visioen verdwijnt, verwildert het volk (Spr.29,18). Zonder vergezicht verdwaal je.

Waar het gaat over *manna*, brood dat in de woestijn uit de hemel neerdaalde, zegt Jezus in het evangelie dat *hij* dat manna *is*. Waar wij de richting in ons leven dreigen te verliezen, redt hij ons met zijn woorden van leven en hoop van de eenzaamheid. Hij zegt letterlijk: *wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt heeft eeuwig leven en ik zal hem doen opstaan*. Jezus is het *Woord* van God. Hij ontkent de woestijn niet, maar biedt zichzelf als weg van *eeuwig* leven aan.

In zijn brief aan de Korintiërs schrijft Paulus dat door Christus' woorden brood en wijn in de Eucharistieviering ons verbinden met zijn lichaam en bloed. Dat is zijn *essentie*.

In dit manna mogen wij de Heer ontmoeten die zich met ons verenigt en waarin Gods antwoord klinkt op onze eenzaamheid in de woestijn van het leven. Geen doekje voor het bloeden, maar een medicijn dat ons op weg houdt naar het Land van Belofte. Vandaag viert de kerk het feest van Sacramentsdag, *Corpus Christi*. Het leert ons zien met de ogen van het geloof dat er een weg loopt *uit* onze woestijn!

